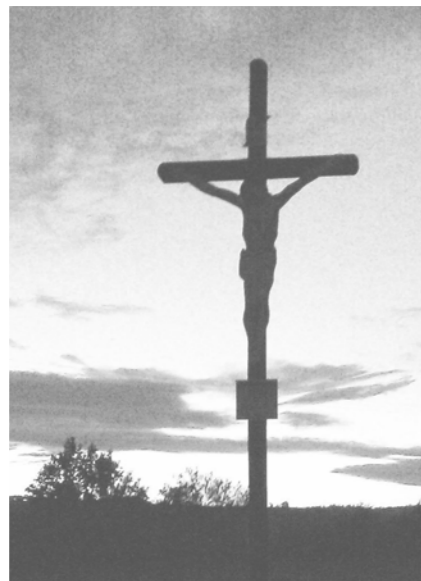

Jak získat plnomocné odpustky pro duše v o istci

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky pro vlastnitelny pouze duším v o istci. Krom obvyklých podmínek (sv. zpov , sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré

náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Pán a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, pro vlastnitelny jen duším v o istci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýmto způsobem odpustky také. Svátost smíření není nutná pro přijetí každého dne. Stačí ji vykonat před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Sváté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné každý den, kdy chcete plnomocný odpustek získat.

Odpustky a zemřelí

Svatý Tomáš Akvinský píše: „Nkte lidé žijící na tomto světě, a duše přebývající v o istci, jsou milostí v silném spojení s Bohem, a přece se k nim nevysílá modlitba... Ti, kteří jsou v o istci, přestože jsou výše než my pro svoji

neschopnost konat hříchy, jsou pod námi v trestech, které trpí a podle toho nejsou v takovém stavu, aby se za nás modlili, ale naopak, aby se za nás konaly modlitby.“

Církev zná jen jeden způsob spojení s dušemi v o istci. A tím jsou naše přímly a modlitby za nás. Církev tak již od prvních dob klesá uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za nás a přinášela za nás eucharistickou oběť. V tomto kontextu také doporučuje odpustky a kající skutky za zemřelé. Proto můžeme říci dnes v katechizmu katolické církve: „Protože zemřelí v o istci, kteří se o nás ujmou, jsou také leny téhož společenství svatých, můžeme jim pomáhat, mimo jiné tím, že pro nás získáváme odpustky, aby byli zproštěni svých trestů, které si zasloužili za své hříchy.“

Zcela logicky lze předpokládat, že každá duše osvobozená z o istce, v okamžiku vstupu do církve oslavené bude pamatovat na ty, kteří přispěli ke zkrácení jejich svých o istcových trestů.

Rok kněžství a modlitby za zemřelé kněze

Na začátku listopadu se zvlášť modlíme za naše vrné zemřelé a snažíme se pro nás získat plnomocné odpustky. Jelikož tento rok vyhlásil papež Benedikt XVI. za Rok kněžství, bylo by na místě se v tomto období modlit zvlášť za zemřelé kněze. Vždy to byli možná právníci, kteří nám v našem životě pomohli na cestě k Bohu. Byli to možná právníci, kteří nás správně nasmerovali v životě, kteří nás smířili s Bohem, kteří nás učili, kteří, provázeli svými modlitbami nebo jiným způsobem nám byli nablízku. Mnohý z nás si jistě vybaví některého z nich.

Rád bych připomenul alespoň některá jména kněžství, kteří přispěli v naší farnosti a na které jsme už možná zapomněli. V tzv. dušičkovém týdnu bychom tyto kněze však měli opřít nosit ve svých modlitbách a pamatovat na nás, jestliže byla s nimi spojena naše cesta k Bohu.

Jsou to zvlášť tyto zemřelí knězi:

P. Alois Stratil, který byl farářem v Uni ově od 1.8.1946 do 21.1.1952 (byl zatčen komunisty a vrněn). V Uni ově přispěl také kaplan: P. Romuald Filip (1944-48), P. Jan Šnajder (1949), P. Jan

P. Josef Nakládala

Tomis (1950-51).

V tšina z vás si však jistě ještě pamatuje na zemřelého faráře a děkana P. Josefa Nakládala, který v Uni ově působil od 23.1.1952 do 1.7.1974 (děkanem byl od 1952 do 1974). Zemřel 28.2.1975 na infarkt, a je pohřben v Klenovicích na Hané.

Z předválečné doby si můžeme ještě připomenout alespoň jména zemřelých uni ovských farářů, kteří zde žili v první polovině 20. století. Jsou to:

P. Aloysius Grohmann (1909 – 1915 děkan, pohřben v Uni ově), P. Augustinus Liewehr (1915 – 1942) a P. Emil Prax (1943 – 1946, byl odsunut z Uni ově do Německa).

Budete-li procházet v těchto dnech uni ovským hřbitovem, jistě zde objevíte na náhrobcích jména i jiných kněžství. Tato jsem však uvedl proto, že někteří z nich nejsou pohřbeni v Uni ově a bylo by jistě chyba, kdybychom zvlášť na kněze, kteří přispěli v Uni ově, zapomněli.

(ji)

MÍSTNÍ UNI OVSKÉ FARNOSTI

Listopad 2009

Ročník 5

číslo 10

SLOVO ŽIVOTA NA LISTOPAD

„Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ (Mt 19,24)

(...)

Zapomněl na tebe tato vřava?

Myslím, že máš pravdu, že tento výrok je dobrým důvodem k zastavení a zamyšlení nad vlastními činy. Ježíš neříká nic nadarmo. Je proto potěšující vzít tato slova vážně, nezlehčovat je.

Především se snažme pochopit jejich pravý smysl od samotného Ježíše, z jeho postoje k bohatým. Ježíš se stýkal i s lidmi zámožnými. Zacheovi, který rozdál jen polovinu svého majetku, řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása.“

Skutky apoštolů dosvědčují, že v prvotní církvi bylo společenství majetku dobrovolné, takže z hlediska fyzického veškerého majetku nebylo požadováno.

Ježíš tedy neměl v úmyslu založit pouze komunitu lidí povolaných jít za ním (...) a vzdát se veškerého bohatství.

A přesto říká:

„Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“

Co tedy Ježíš zavrhuje? Jistě ne pozemská dobra sama o sobě, ale bohatého člověka, který na nich lpí.

Proč?

Odpověď je nasnadě: Vše náleží Bohu, ale bohatý člověk se chová, jako by bohatství patřilo jemu.

Je pravdou, že bohatství lehce zaujme v lidském srdci místo, které patří Bohu, zaslepuje a podporuje nejrozumnější nevědu. Apoštol Pavel napsal: „Ti, kdo chtějí hromadit bohatství, upadají do pokušení a zamotávají se do mnohých nesmyslných a škodlivých žádostí, které vrhají lidi do zkázy a záhuby. Neboť kořenem všeho zla je láska k penězům; a už mnoho lidí, kteří se po nich pachtí, zbloudilo ve víře a přivrátilo si mnoho bolestí.“

Již Platon tvrdil: „Je nemožné, aby mimořádně dobrý člověk byl současně i mimořádně bohatý.“

Jaký tedy má být postoj toho, kdo nemá vlastní? Je třeba zachovat si svobodné srdce, zcela otevřené Bohu, pokládat se pouze za správce svého majetku a vědět, že toto vlastnictví je – slovy Jana Pavla II. – zatíženo sociální hypotékou.

Pozemská dobra nejsou sama o so-

ba špatná. Netěba jimi tedy pohrdat, jedná se pouze o jejich správné využití.

Jak praví jedno italské přísloví, od pozemských dober nemají být odpoutané ruce, ale srdce. Jde o to, abychom je uměli užívat pro dobro druhých.

Kdo je bohatý, je bohatý pro druhé.

„Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“

Možná namítneš, že nejsi opravdu bohatý, a proto se tato slova netýkají.

Všimni si, že otázka, kterou užaslí u edníci položili Kristu hned po tomto jeho výroku, byla: „Kdo tedy může být spasen?“

Říká, kdo všechno zanechal, aby následoval Krista, má srdcem lpět na nespolečných věcech. Bohatým před Bohem má být i žebrák, který spílá tomu, kdo se dotkne jeho mošny.

(...)

Chiara Lubichová

Jednou z vydávaných publikací farnosti v Uni ově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (ji), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jše), Dagmar Bradáková (dabr), Jaroslav Kocerek (jako), Jitka Kocrková (jiko),

František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá), Soňa Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíková.

Prospěchy posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketu, elektronickou poštou. Nevyžádání příspěvků se nevracejí.

řmskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

Ohlédnutí za oslavami 400 let p íchodu sv. Jana Sarkandra do Uni ova

Dny, kdy jsme slavili p íchod sv. Jana Sarkandra do Uni ova jsou za námi a my už m žeme jen vzpomínat na vše, co jim p edcházelo, na dobu p íprav a p edevším na dny oslav samotných.

Oslavovali jsme jediného našeho moravského sv tce, pro nás tak významného, vždy tenhle svatý se právě p ed ty mistry lety procházel stejnými prostrami kostela jako my dnes, jeho ruce možná spo inuly na stejných p edm - tech jako ty naše.

Tak se nám osoba sv. Jana Sarkandra stává ještě blíže, konkrétn ějším lov kem.

P ipomínka tohoto významného výro í byla tedy vyjád ením naší úcty k n - mu, obdivu k jeho state nosti, estnosti a zásadovosti. Vždy všechny tyto jeho vlastnosti ho dovedly až k mu ednické smrti.

Dvoudenní oslavy byly zahájeny mší svatou ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uni ov . I další program, který byl ur en široké ve ejnosti, se soust edil p edevším do prostor kostela. Byly zp ístupn ny ty jeho ásti, do kterých se jindy návšt vník nedostane,

byla p ípravena komentovaná prohlídka kostela, která p ílákala a zaujala velké množství poslucha a nechyb la ani audiovizuální projekce o život sv. Jana Sarkandra. V kostele zazn l také koncert komorního souboru barokní hud - by l Musici Affetuosi.

Toto všechno bylo venku p ed kostelem dopln no atmosférou malého st edov kého jarmarku a v areálu farní zahrady ekalo na návšt vníky posezení ve st edov ké kr m s teplým pohošt ním.

Velká pozornost byla v nována d -

tem, kterých p íšlo opravdu hodn . Byly pro n p ípraveny sout že, op t tématicky zam ené k životu sv. Jana Sarkandra, aby se i d tem zábavnou formou p íblížil jeho osud. D ti se bavily i pou ily zároveň .

V kostele, v jeho okolí i na farní zahrad bylo po celou dobu probíhajícího programu živo p esto, že po así nebylo v ten den právě p ív tivé.

Vrcholem oslav byla ned lní mše svatá, celebrowaná otcem arcibiskupem Janem Graubnerem a ukon ená kantátou Pocta Janu Sarkandrovi v podání Zuzany Novákové, za doprovodu es - kého filharmonického sboru z Brna.

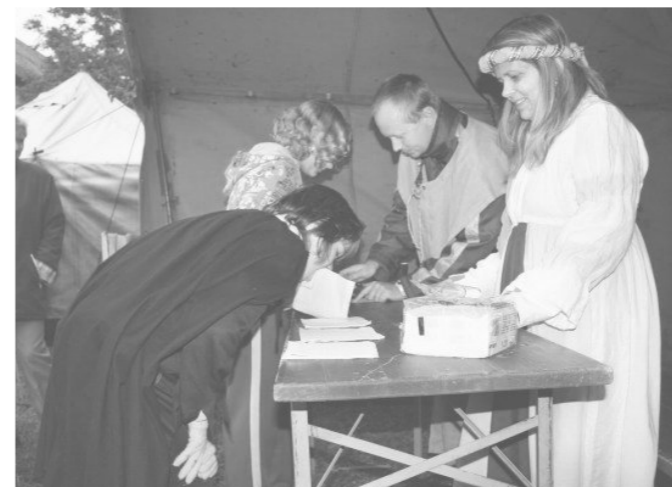
Po skon ení t chto krásných událostí nadešel as, abychom se společ n zamysleli nad tím, co nám p inesly dny, které oslavám p edcházely, a abychom si uv domili význam p íprav na n . Byla to doba společ něho úsilí, byla to p íležitost, jak víc prohloubit vzájemné

vztahy ve farnosti. P esv d ili jsme se, že se m žeme na sebe navzájem spolehnout.

V uni ovské farnosti to byla první velká akce svého druhu. Akce, která m la pozvat do prost edí kostela nejen v ící, ale také širokou ve ejnost. Troufám si íct, že v tomto sm ru skute nost p ed ıla o ekávání. Na oslavy zavítala velká ást návšt vník práv z ad nev ících. A pot šitelné je, že se zajímali p edevším o ást v novanou životu svatého Jana Sarkandra, která byla p ípravena v kostele.

Snad si mohu dovolit na záv r napsat: Za vše dobré, co se nám v souvislosti s oslavami svatého Jana Sarkandra poda ilo, d kujeme Bohu.

(ss)

TIP NA NED LNÍ VÝLET XXXI. ást Jelení obora pod Bradlem

Dnešní výlet bude z hlediska fyzické kondice, finan ní náklad i asu nenáro ný. Do obce Lipinky vzdálené od Uni ova pouhých 10 km trefí snad každý Uni ovák. Voliteln ě lze také vystoupit na nádraží v Nové Hradce né a vydat se odtud do Lipinky p šky. U obchodu uprost ed obce se dáte vzh ru po modré turistické zna ce. Za posledním stavením vpravo uvidíte nedaleko p ed sebou oboru. Budete-li mít št stí, m žete si zde zblízka prohlédnout stádo da ka

Jeleni při večeři

evropského nebo muflony, avšak nejv tším lákadlem - a to i z hlediska mohutnosti - je zde jelen maral, jehož domovinou je Sibi . Tento druh jelena se vyzna uje snad nejmohutn ějším paroží. Do etl jsem se, že shozené paroží tohoto jelena m že vážit i 28 kg! P jdete-li podél obory, ur it po ase neujde Vaší pozornosti upravený altánek pod lesem, kde m žete posva it, pokochat se nádherným výhledem a otestovat svoje zem pisné v domosti o blízkém okolí, nebo za p iznivého po así není problém rozeznat m sta a vesní ky až po Olomouc.

Pokud se od altánku vydáte zase zpátky k obchodu, p jde celkov o nenárou procházku v délce p íbližn 2 km. My jsme si ji zpest ili navíc seznámením s obyvateli posledního stavení, kte í nám dovolili prohlédnout si jejich hospodá ství ko, které ítalo koníka poníka, kamerunské ove ky, n kolik pravyých divo ák , králíky, pejsky, slepice ... zkrátka to byla taková menší zoologická

zahrada.

Pokud byste ale cht li dop át svým nohám více kilometr , m žete si odtud „odsko it“ na blízké Bradlo (viz ervnové íslo 2008) nebo se dát „ka onem“ kolem potoka Brabínku (viz b eznové íslo 2008), který Vás dovede na nádraží do Nové Hradce né.

(jihá)